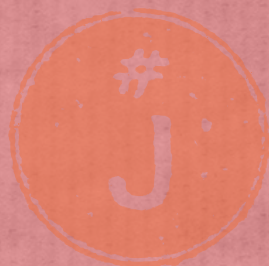

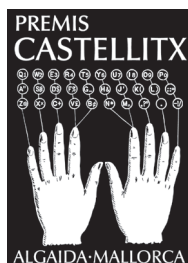
Tomeu Grau Fullana

Un cordial i heterogeni
assaig a la fresca (utopia)

*Accèssit de Poesia Popular (Glosat)
Premis Castellitx*

ALGAIDA, 2002

Col·lecció Binària · Premis Castellitx · PC2002-G-A-0178-0148

© del text: Bartomeu Grau Fullana

© de l'edició: Ajuntament d'Algaida, 2019

Publicat per primera vegada a *Premis Castellitx 2002. Obres premiades: Poesia, Narració Curta i Glosat*. Algaida: Ajuntament d'Algaida, 2003. (Plaguetes d'Història i Cultura», 15)

Coberta, maquetació i disseny de la col·lecció: Bartomeu Salas Mascaró

Coordinació editorial: Bartomeu Salas Mascaró

Ajuntament d'Algaida

C/ del Rei, 6 · 07210 Algaida (Illes Balears)

Tel.: 971 12 50 76 · 971 66 56 79

ajuntament@ajalgaida.net

premicastellitx@ajalgaida.net

biblioteca@ajalgaida.net

www.ajalgaida.net

Queden totalment prohibides, sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació, total o parcial, d'aquesta obra.

Tomeu Grau Fullana

Un cordial i heterogeni
assaig a la fresca (utopia)

Rosa d'Or de Poesia Popular (Glosat)
Premis Castellitx

ALGAIDA, 2002

AJUNTAMENT D'ALGAIDA

Col·lecció Binària · Premis Castellitx

PC2002-G-A-0178-0148

El glosat *Un cordial i heterogeni
assaig a la fresca (utopia)*, de Bar-
tomeu Grau Fullana, fou guardo-
nat amb un Accèssit al XXIV Premi
de Poesia Popular (Glosat) dels Pre-
mis Castellitx 2002. En foren jurats,
Llorenç Antich Trobat, Pere Fulla-
na Puigserver, Gabriel Janer Manila
i Pere Mulet Cerdà.

Un cordial i heterogeni assaig a la fresca (utopia)

Per enganar sa calor,
una vesprada d'estiu,
tengué lloc una reunió
en gran participació
per un important motiu.

Sa cosa va començar
un vespre de lluna plena,
quan un pinsà s'aturà
retornant de festejar
de dalt des puig de n'Elena.

Després de llarga carrera
se posà, per fer un alè,
a un brancó d'etzerolera,
fent-hi una curta espera
on va quedà molt a pler.

Mentres allà descansava
un gran malaveig sentí.
Bé escoltava i escoltava.
Volent saber què passava
tot de pressa va partir.

Va trobar, ran d'una mata,
un nombrós estol de veïns
armant una serenata
per fer ses noces de plata
d'una colla de ratolins.

Mirant mirant afinà,
a s'entrada d'una tanca,
com una llebre i un ca
un estel feien volar
amb un filet de taranta.

Amb s'estel anunciaven
un assaig molt animat
a on tots ells s'esforçaven
i gran interès posaven
perquè sortís encertat.

Cinc dragons i un ratolí
ballaven una mateixa
amb un capsigrany fadrí
que per fer sonar un violí
emprava un bri de blat xeixa.

Un cordial i heterogeni assaig a la fresca (utopia)

Es compàs molt bé marcaven
set ferrericos i un gri.
Gens ni una mica fallaven
perquè tots vuit s'engronsaven
asseguts a un balanci.

Un caragol passejava
per damunt una paret.
Sobre sa closca portava
un busqueret que cantava
sa cançó des Trequetrec.

En betzol ho suportava
i duia es cap ben dret;
endemés el se mirava
i com que li agradava
rient li feia s'ullet.

Un puput endormissat
cantussava peteneres.
No estava molt trempat
perquè s'havia posat
es gavatx tip de cireres.

També una mèrlera aspriva,
que és més negra que un carbó,
tota remolesta i viva
cantava com una diva
causant gran admiració.

Devers catorze falcies
deu pinsans i un rossinyol,
feien tantes «virgueries»
i tan grates melodies
que ensopiren un mussol.

Es moria de cantera
i es seu torn va demanà,
una bella cadenera,
que, damunt una figuera,
tot un recital donà.

Devuit passerells que estaven
a damunt una bardissa,
amb deu verderols formaven
un gran cor on tots cantaven
amb alegre piuladissa.

Tres aranyes geperudes
tocaven ses castanyetes.
Eren velles i garrudes
i estaven ben assegudes
per no poder estar dretes.

Eren es dos tamborers
un mostel i un eriçò.
No en sabien de demés,
però tocant amb excés
espanyaren es tambor.

Un cordial i heterogeni assaig a la fresca (utopia)

Un vitrac i un teulader,
asseguts cul pla en terra,
feien un brillant paper
i se'n desfeien molt bé
rapinyant una guitarra.

Una sól·lera que estava
a un curucull d'ametller,
intervenir no gosava,
i na cleca s'ho mirava
perquè res sabia fer.

Sa batuta bé movia
un conill vestit de frac,
que amb singular mestria
aquell sarau dirigia
assegut damunt un mac.

Devers mitjanit seria
quan s'assaig se va acabà,
perquè ja s'estrevenia
que més d'un veí s'adormia
havent-lo que despertar.

Tots se donaren sa mà,
acordant que un altre dia
tornarien assajar;
i cadascú se'n tomà
cap al lloc d'on procedia.

TOMEU GRAU FULLANA

I això fou sa vesprada
de tots aquests bons veïnats,
que, en part desinteressada,
passaren una vetlada
coralment agermanats.

• IO •

